

հոգեւորուն մէջ, ձեր տկարութեանց և ձեր անկումներուն մէջ Քս. եղած է իրապէս ձեր կեանքին սկզբունքը և կեդրոնը: «Փորձեցէք ինքզինքնիդ գիտնալու համար թէ... Յս. Քս. ձեր մէջն է:»

Յս. Քս. մեր մէջ: Ո՛հ, ի՜նչ մեծ շնորհ, ի՜նչ փառայեղ առանձնանորհում: Յս. Քս. մեր մէջ. այսինքն տնոր հոգին մեր հոգւոյն մէջ, տնոր հոգին՝ որ աղբիւրն է ճշմարտութեան, սիրոյ և յաւիտենական կեանքի: Յս. Քս. մեր մէջ. այսինքն ընթացող խաղաղութեամբ, զթուփեամբ և խոնարհութեամբ. այսինքն՝ իրականացնել մեր մէջ Յսի. ճշմարտ և անմահ կոչումը, այսինքն՝ իջեցնել երկինքը երկրի վրայ: Ո՛հ, ի՜նչ երջանկութիւն: Ո՛վ մեզմէ պիտի չուզէր ունենալ իրեն հետ «կենաց Առաջնորդը» (Գործք. Գ. 15), տանիլ ղԱնիկա իրեն հետ ամէն տեղ, եկեղեցւոյ և աշխարհի մէջ, հիւանդութեան ինչպէս և առողջութեան մէջ, զժբախտութեան և բարօրութեան օրերուն, փորձութեանց և մահուան ճգնաժամերուն:

Ու երբ անգամ մը ապահոված ենք Անոր ներկայութիւնը մեր հոգւոյն մէջ, իրականացած պիտի նկատուէր իր այն յաւիտենական բաղձանքը զոր՝ յայտնեց սա վսեմ աղօթքին մէջ.

«Ոչ միայն անոնց համար կ'աղաչեմ, «այլ և անոնց խօսքովը բոլոր ինծի հաւատացողներուն համար. որպէսպիսի ամէնօրէն ալ մէկ ըլլան, ինչպէս դուք ալ, Հայր, իմ մէջս ես, ու ես քու մէջդ, որպէս-«զի անոնք ալ մեր մէջ մէկ ըլլան, որպէս-«զի աշխարհ հաւատայ թէ դուք զրկեցիր «զիս: Եւ այն փառքը զոր դուք ինծի տուիր, ես անոնց տուի, որպէսզի մէկ «ըլլան ինչպէս մենք մէկ ենք: Ես անոնց «մէջ եւ դուք իմ մէջս. թող այս միութեանը կատարեալ ըլլայ և թող աշխարհ «զիսնայ թէ Դուք զրկեցիր զիս և սիրե-«ցիր զանոնք ինչպէս զիս սիրեցիր» (Յովն. «Ժէ. 20-23): Ամէն:

ՂԵԻՈՆԴ ԵՊՍ. ԴՈՒԲԵԱՆ

ԶԱՐԻՆ ՅԱՆԹԵԼՈՒ ՊԱՅՄԱՆԸ

Շատ մարդիկ, որոնք իրենց ներքին աշխարհին մէջ կ'աւելնէին, բարի ու չարի կ'աւելնէին, կ'ուսնեան վայրկեան մը ուր կը զգան թէ ալ յաղթած են չարին և ապահով են այնուհետեւ: Բայց ասիկա վրտանդաւոր պատրանք մըն է: Զարին պարտութիւնը ժամանակաւոր բան մըն է միայն: Աւելի զօրաւոր յարձակում մը պատրաստուելու վրայ է անոր կողմէն: Ուստի փոխանակ զէնքերը վար դնելով անփոյթ մնալու, հարկ է չարին ընկրկումի ընդդէմ օգտապարտել ինքնապաշտպանութեան նոր միջոցներ գտնելով և ամուր պատնէշներ կառուցանելով, ապա թէ ոչ վերջին պարտութիւնը աւելի ծանր կ'ըլլայ:

Ս. Աւետարանը (Մատթ. ԺԲ. 43-45) այս ճշմարտութիւնը կը ներկայացնէ մեզի առակաւոր ձևով մը: Մարդ մը իր մէջէն դուրս կը վռնէ պիղծ դեղ և ինքզինքը կը մաքրէ ու կը յարգարէ, աղնիւ կեանք մը ապրելու մտադրութեամբ: Բայց դուռները ամրացնելու հոգ չի տանիր: Արտաքսուած դեղ անջրդի վայրերու մէջ շրջելէ ձանձրացած, իրմէ աւելի զօրագոյն եօթը զէնք ևս կ'առնէ ու յարձակումով մը կը մտնէ իր նախկին բնակարանը: Եւ այդ մարդուն վախճանը աւելի դէժ կ'ըլլայ քան սկիզբը:

Մարդ որքան ատեն որ այս երկրի վրայ կ'ապրի միշտ հաւանականութիւն կայ որ փորձուի, կամ յարձակումներու ենթարկուի չարին կողմէ. ուստի սահմանադրութեանը վրայ զինեալ պահակները պէտք է որ թուն հսկեն հանապաղ:

Այս է չարին յաղթելու պայմանը:

Միտքիդ

ՆՈՐԱՅՐ ԱՐԶ. ՊՅՂԱՐԵԱՆ

